

Tomáš Špidlík, Z POKLADNICE OTCŮ

Musím čelit problémům a tajemstvím své duše

Pojednání o lásce (duši)

Niketas Stethatos

Ve stáří a na sklonku svého života jsem si uvědomil, že je nutné přemítat o duši - o duši intelektuální, nesmrtelné a božské, které náleží důstojnost rozumu a jejímž prostřednictvím se ukazují jako obraz Toho, jenž mne stvořil, a přibližují se podobnosti s Ním.

Považoval jsem za vhodné poznat nejdříve důkladně sebe sama, protože jsem obrazem Boha a jsem mu podobný, dále pak proč a jak jsem svázán se zemí, ačkoliv jsem obrazem Boha, a jaký je Boží záměr, dle kterého stvoření člověka nastalo poté, co z nejsoucího vzniklo jsoucí.

Člověk byl umístěn doprostřed všeho, co existuje, a má účast na obou krajnostech. Spojuje nízké a vysoké, protože je oběma krajnostem příbuzný a obě jsou mu vlastní.

V něm samotném se protiklady sbíhají a spojují, on tvoří jejich základ a propůjčuje jednotu i těm věcem, které jsou přirozeně od sebe velmi vzdáleny. Jaké jsou dále schopnosti a ctnosti bytí, jež se ve mně přirozeně sbíhají?

Jaké povahy je jejich soužití a přirozený pohyb, jaký je jejich vztah k Božímu plánu? Jaký je základ mé intelektuální přirozenosti? Proč se duše odchyluje od své přirozenosti a jakým způsobem to lze napravit?

V sobě samém od počátku nesu zvláštní tajemství těchto a také jiných dalších skrytých věcí. Protože jsem byl stvořen Bohem a obdržel od něj svou existenci, uvědomil jsem si, že musím zkoumat jejich povahu a uspořádání.